Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecător Steliana Lazari)

Dosarul nr. 2r-36/2025 (PIGD: 2-260056961-03-2r-05022025)

CURTEA DE APEL NORD

Colegiul civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

24 aprilie 2026 municipiul Bălți

Colegiul civil și de contencios administrative al Curții de Apel Nord

Completul compus din:

Radu Holban, *președintele completului*

Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin, *judecători,*-

examinând, fără participarea părților, pe baza materialelor dosarului cererea de recurs declarată de Morozniuc Ana, reprezentată de avocatul Lazari Vitalii, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 ianuarie 2026, emisă în cauza civilă, la cererea petiționarei Morozniuc Ana, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor presupusului ***** Morozniuc Vasile,-

C O N S T A T Ă :

I.Cerințele petiționarei:

1.La 22 ianuarie 2026, Morozniuc Ana s-a adresat în judecată, cu cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor presupusului ***** Morozniuc Vasile.

2. În motivarea cererii petiționara a menționat că, cauza dată nu reprezintă un simplu conflict familial, ci o situație continuă de persecuție și violență psihologică, realizată de Morozniuc Vasile, cu scopul de intimidare, umilire și terorizare atât a victimei, cât și a copiilor comuni.

Invocă petiționara că, la atât la 11 ianuarie 2026, cât și la 19 ianuarie 2026, Morozniuc Vasile a inițiat conflicte, cu același scop - terorizarea victimei, ultima apelând la serviciul unic 112.

Mai menționează petiționara că, Morozniuc Vasile, benevol a abandonat locuința conjugală, stabilindu-se cu traiul în *****, însă revine în apartamentul din *****, neanunțat, ignorând complet intimitatea și programul de viață al petiționarei și al copiilor. Acesta pătrunde în apartament, ca coproprietar, însă scopul prezenței sale nu este unul locativ, ci unul vindicativ, inițiind conflicte, strigăte, amenințări cu răfuială fizică creând o atmosferă de teroare.

Susține petiționara, că presupusul *****, mai vine în apartament cu persoane străine, ”invadând” spațiul privat a unei mamei cu 3 copii. Anume copii sunt martori direcți la furia tatălui, sunt speriați, stresai și trăiesc într-o stare de anxietate continuă.

Astfel, consideră victima, că sunt expuși violenței, iar pentru a preîntâmpina pe viitor pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a copilului minor, solicită eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței familiei.

II. Poziția părților în ședința instanței de fond:

3. Petiționara Morozniuc Ana nu s-a prezentat în ședință de judecată, fiind reprezentată de către avocatul Vitalii Lazăr, care a susținut cererea înaintată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, expunând aceleași motive de fapt. A mai indicat că, se solicită aplicarea ordonanței de protecție exclusiv pentru Morozniuc Ana, pentru copii pârâtul nu reprezintă pericol.

4. Reprezentantul presupusului *****, avocatul Mihai Stăvilă, a depus referință asupra cauzei, prin care relatează că acțiunea înaintată de către Morozniuc Ana este una neîntemeiată, denigratoare și abuzivă.

5. În ședință de judecată, presupusul ***** Morozniuc Vasile a explicat că, pe durata vacanței de iarnă, copiii s-au aflat la el în *****. La data de 11.01.2026, în jurul orei 10:00, acesta i-a adus pe copii la domiciliul în oralșul Orhei, în contextul începerii simestrului școlar.

La intrarea în apartament, pârâtul a constatat prezența concubinului reclamantei pe nume Mihail, care locuiește împreună cu reclamanta în apartamentul aflat în coproprietatea lor.

Persoana respectivă se afla în stare de dezbrăcare parțială, motiv pentru care pârâtul i-a solicitat explicații cu privire la prezența sa în locuință.
Ulterior, a intervenit reclamanta, între părți izbucnind un conflict verbal. În aceste circumstanțe, pârâtul a apelat serviciul de urgență 112, comunicând că în apartamentul său se află persoane străine.

A mai indicat, apartamentul este compus din două odăi. În apartament locuiesc 6 persoane, fosta soție, concubinul ei, mama ei și 3 copii minori, consideră asta incorect. Nu poate să se duc să locuiască în apartament, deoarece nu mai este spațiu pentru el. Nu are nici o pretenție financiară față de reclamantă, doar ca să nu locuiască acolo concubinul.

La 19.01.2026, în jurul orei 15-16, a venit la apartament ca să-și vadă copiii. Când a intrat în apartament, soacra și concubinul Mihail fumau, nu au închis ușa de la balcon și apartamentul era îmbibat cu miros de țigară. În casă se aflau copiii, pentru care e dăunător fumul de țigară pentru ei. Din nou a cerut să iasă concubinul din casă. Când el a cerut ca concubinul să iasă din casă, mereu se implică reclamanta între ei se creează ceartă. Reclamanta a chemat poliția la 112. Concubinul reclamantei nu se ocupă cu nimic util. Stă în apartamentul lor comun, nu este implicat în nici o muncă. În luna decembrie el a stins ultima rată la creditul pentru apartament.

III. Soluția instanței de fond:

6. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, (sediul central) din 23 ianuarie 2026, s-a dispus:

”*Se respinge cererea de pusă de Morozniuc Ana, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru victimei violenței în familie, împotriva presupusului ***** Morozniuc Vasile.*” (fila dosarului 32-33).

IV. Solicitarea recurentei:

7. La 26 ianuarie 2026 reprezentantul petiționarei, avocatul Lazăr Vitalii, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, (sediul central) din 23 ianuarie 2026, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi soluții prin care cererea petiționarei Morozniuc Ana, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie va fie admisă în sensul formulat (fila dosarului 35, 36-37).

V. Argumentele recurentului:

8. În motivarea recursului, reprezentantul recurentei a invocat următoarele argumente:

Instanța de fond a săvârşit o eroare fundamentală de interpretare a legii şi o confuzie gravă între dreptul de proprietate şi dreptul la integritate psihică. În esență, judecătorul a legitimat comportamentul abuziv al agresorului sub pretextul că acesta este ,coproprietar" şi „plătitor de rate", transformând instanța de judecată într-un for de analiză morală a vieții private a victimei (prezența unui concubin), ignorând complet riscul de violență psihologică la care sunt supuşi mama şi cei trei copii minori.

Teoria primei instanțe, conform căreia ”conflictul ține de aspecte patrimoniale" şi că ***** ”nu poate fi impus la o atitudine tolerantă" când în casă este o persoană străină, contravine flagrant standardelor internaționale (Convenția de la Istanbul, CEDO) care stabilesc că dreptul la viață privată şi siguranță în propriul domiciliu prevalează asupra oricărui drept patrimonial, indiferent de titlul de proprietate deținut de *****.

Situația de fapt - domiciliul victimei, şi situația de drept coproprietarului, menționează că şi Morozniuc Ana este coproprietar, însă spre deosebire de Morozniuc Vasile, ultima are şi domiciliul în apartamentul comun. Îşi construieşte propria viață privată.

Instanţa nu a luat în calcul că în privința lui Morozniuc Vasile este pendinte un dosar în care este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional. La fel anterior a fost adoptată o ordonanță de protecție în privința acestuia, ulterior ordonanţa de protecție a fost prelungită pentru că a încălcat prima ordonanță, astfel ultimul nu este la prima abatere.

La fel instanța nu a solicitat nici opinia poliției care de nenumărate ori este solicitată la acea adresă.

Instanța crează un precedent periculos când permite *****să aibă o justificare la acțiunile sale, nu există nici o justificare la acțiunile de violență psihologică şi economică.

Instanța de fond a reținut în mod eronat că ”situația de fapt nu se încadrează în sfera de aplicare a Legii nr. 45", motivând că este un conflict patrimonial. Această concluzie ignoră definiția legală a violenței.

Potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie: „Violența în familie - acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudicu material sau moral.

De asemenea, art. 4 alin. (1) lit. b) din aceeaşi lege defineşte violența psihologică ca fiind: „Impulsionarea la ofense, luarea în derâdere, înjurarea, insultarea, poreclirea, şantajarea, distrugerea demonstrativă a obiectelor, a bunurilor, acte de gelozie, ignorarea, izolarea, alte acțiuni de natură să provoace suferințe psihice."

Instanța a recunoscut faptic (prin vizionarea probelor video) că ***** „inițiază conflicte", ”cere explicații", creează scandaluri în prezența copiilor. Faptul că ***** îşi motivează actele de violență prin, indignarea că în casă se află un tert (concubinul) nu anulează caracterul violent al faptei. Violența nu încetează să fie violență doar pentru că ***** crede că are o justificare morală sau patrimonială.

Logica instanței, cum că ***** nu poate fi obligat la o atitudine „împăciuitoare", este periculoasă.

Legea nu cere agresorului să fie „împăciuitor", ci îi interzice să folosească intimidarea şi teroarea ca instrumente de rezolvare a nemulțumirilor sale.

Dacă ***** doreşte evacuarea concubinului, are la dispoziție calea acţiunii civile (evacuarea), nu calea de fapt (intrarea forțată şi scandalul).

Instanța de fond a pus un accent disproporționat pe calitatea de coproprietar a agresorului. Această abordare încalcă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În cauza Bălşan contra României (Cererea nr. 49645/09), CEDO a statuat clar că autoritățile nu pot invoca dreptul de proprietate al agresorului sau lipsa unei hotărâri de partaj pentru a refuza protecția victimei. Curtea a subliniat că pasivitatea autorităților sub pretextul că este un „conflict privat" sau „patrimonial"

constituie o încălcare a Articolului 8 (Dreptul la respectarea vieții private şi de familie) şi a Articolului 3 (Interzicerea tratamentelor inumane şi degradante).

De asemenea, în cauza Kalucza contra Ungariei (Cererea nr. 57693/10), Curtea a reținut că dreptul victimei la folosința paşnică a domicilíului trebuie protejat prin măsuri provizorii (cum este ordonanța de protecție), chiar dacă ***** este coproprietar, atunci când conviețuirea devine imposibilă din cauza comportamentului abuziv.

Raționamentul judecătorului că, nu poate fi impusă acestuia o atitudine exclusiv ”împăciuitoare deoarece, o persoană terță locuieşte într-un bun dobândit prin contribuția pârâtului" este o eroare de drept. Ordonanța de protecție nu decide dreptul de proprietate (art. 278/7 CPC), ci securizează viața persoanelor.

Faptul că ***** este copropretar nu îi oferă un ,,drept de viaţă şi de moarte" sau un drept de a teroriza locatarii imobilului.

Instanța a reținut ca argument pentru respingere faptul că ”reclamanta a evitat să prezinte în şedinţa de judecată... or doar aceasta este în măsură să descrie stările şi trăirile psihice". Acest argument încalcă dreptul la apărare şi principiul reprezentării.

Victima violenței în familie este adesea traumatizată şi intimidată de prezenţa agresorului. A impune prezența fizică a victimei în aceeaşi sală cu *****, sub sancțiunea respingerii cererii, este o formă de revictimizare instituțională. Avocatul a prezentat probe directe (înregistrări video) care atestau starea de fapt, strigătele şi tensiunea, probe obiective care nu necesitau ,,descrierea trăirilor" subiective. Frica victimei este evidentă din însăşi cererea de protecție şi apelurile la 112.

Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 45/2007 prevede: ”În cazul violenței în familie, prevalează asigurarea securităţii victimei, a drepturilor şi intereselor acesteia şi a copiilor."

Chiar dacă ***** susține că vine ”să vadă copiii", modalitatea în care o face - intrând peste voința mamei, provocând certuri cu actualul partener în fața minorilor - transformă copiii în victime colaterale ale violenței psihologice. Instanța avea obligația să stopeze această expunere, nu să o tolereze sub pretextul dreptului de vizită sau de proprietate.

În concluzie, prima instanță a emis o hotărâre neîntemeiată, bazată pe o confuzie între drepturile patrimoniale ale agresorului (care pot fi apărate pe cale civilă separată) şi drepturile fundamentale ale victimei la siguranță şi demnitate. Prezența

unui nou partener în viața victimei nu justifică, sub nicio formă, violența, intimidarea şi hărțuirea exercitate de fostul sot.

Or ***** intenționat nu înaintează acțiune de partaj sau de evacuare, pentru a avea motiv de a o hărțui în continuare pe soția care a decis să aibe viața proprie şi paşnică.

Având în vedere cele expuse, recurenta solicită admiterea recursului. Casarea încheierii Judecătoriei Orhei diin 23 ianuarie 2026. Emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de emitere a ordonanței de potecție să fie admisă, cu aplicarea măsurilor de protecție pe termenul de 90 de zile, și anume: 1. Interzicerea agresorului de a se apropria de victimă la o distanță mai mica de 300 metri; 2. Interzicerea agresorului de comunica cu victima; 3. Interzicerea agresorului de a vizita locul de trai al victimei și de lucru al victimei.

VI. Comunicarea actelor:

9. Prin încheierea din 10 februarie 2026 copmpletul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord a primit în procedură recursul și totodată a dispus expedierea copiei de pe cererea de recurs intimatului, oferindu-i un termen de 10 zile de la recepționarea recursului pentru prezentarea referinței (fila dosarului 41).

10. La 17 februarie 2026 reprezentantul intimatului, avocatul Stăvilă Mihai, a prezentat referință, prin care solicită respingerea recursului și menținerea încheierii judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 ianuarie 2026 (fila dosarului 43-46).

În motivarea referinței, repezentantul intimatului a indicat următoarele:

Prin închierea judecătoriei Orhei, sediul central, din 23.01.2026 a fost respinsă cererea lui Morozniuc Ana vs Morozniuc Vasile, privind eliberarea ordonanţei de protecţie, ca fiind neîntemeiată.

Morozniuc Ana a atacat cu recurs această încheiere.

Intimatul consideră acest recurs declarativ şi neîntemeiat, din următoarele considerente:

Morozniuc Ana a depus o cerere de desfacere a căsătoriei încă la 20.01.2025. Acest capăt de pretenţie Morozniuc Vasile mereu l-a susţinut, or cauza eşecului familial, a fost faptul că Morozniuc Ana încă de la finele anului 2024 s-a distanţat de pârât, manifestând comportament de infidelitate conjugală. Mai mult, ultima s-a

distanţat şi de cei trei copii minori, acordând atenţie în special noului stil de viaţă, însoţit de petreceri continue, abuz de alcool şi altele - circumstanţe care pun în pericol procesul de educare şi întreţinere a copiilor minori *****, ***** şi *****.

Pe parcursul acestui an de zile, Morozniuc Ana cu fiecare ocazie manifesta un comportament provocator față de Morozniuc Vasile, manipulând în special asupra copiilor, cât și prin intrmediul lor.

Între părți au avut loc mai multe conflicte, cauza cărora de fiecare dată a servit faptul că Morozniuc Ana, în lipsa unui divorț cel puțin, imediat după ce pârâtul a părăsit domiciliul comun, l-a înlocuit cu concubinul său. Or, Morozniuc Vasile a fost nevoit să părăsească acest domiciliu în contextul infedilității conjugale a soției sale, dar nu l-a părăsit benevol cum afirmă Morozniuc Ana în cererea de recurs. La fel gestul său este unul demn de tată, or a decis să elibereze apartamentul său, lăsând acolo să lociască mama cu copiii, mizând totodată pe buna-credință a acesteia, dar nu a fost așa să fie.

Dincolo de orice îndoială, infedilitatea ar cauza indignarea oricui, totuși, Vasile Morozniuc are un cmportament reținut și nu a recurs iciodată la acte violente de orice gen, de care mereu încearcă Morozniuc Ana să-l învinuiască, de altfel după cum nu a recurs nici în speța dedusă judecății astăzi.

Prezenta cerere de eliberare a odonanței de protecție, nu este altceva decât un act de răzbunare a lui Morozniuc Ana urmare ultimelor evinimente, cu ar fi:

-Depunere cererii reconvenționale prin care Morozniuc Vasile solicitat determinarea domiciliului copiilor minori cu tatăl;

- Condamnarea la data de 18.12.2025 a lui Morozniuc Ana potrivit at. 78/1 Cod contravențional (dosar 4-25124223-38-4-29082025);

- Două conflicte care au avut loc la data de 11 și 19 ianuarie 2026, ambele din nou provocate de Morozniuc Ana și concubinul acesteia;

- Și în cel din urmă, amânarea ședinței de judecată din 22.01.2026 pentru un alt termen – or ca reacție, la scurt timp s-a ”inventat” și această cerere.

Astfel, Morozniuc Ana face abuz de drepturile sale procesuale și formulează astfel de cereri neîntemeiate și lipste de suport factologic, inducvând în eroare instanța de judecată prin informații incomplete și mincinoase.

Or, atât la 11 cât și la 19 ianuarie, scopul deplasării lui Morozniuc Vasile la domiciliul comun, au fost exclusiv copiii. Fiind ajuns colo, din nou a constatat că este prezent concubinul lui Morozniuc Ana. A simțit miros puternic de fum de țigară în apatament și, dacă la 11 ianuarie s-a limitat cu simplă obsrvație, atunci la

19 ianuarie deja a fost nevoit să apeleze la serviciul 112 și alte organe competente pentru reacționa, or, în domiciliu se aflau copiii săi expuși factorilor de risc atât de mama cât și de persoana în cauză.

Cât ține de ”persoane străine”, ar fi vorba de nașul de cununie a lui Moriznuc Vasile și Morozniuc Ana, care la data de 11 îl însoțea și care a urcat la ușă ca să se salute cu fina sa – dar acest eveniment a fost descris și prezentat instanței într-o lumină neveridică, dar comodă pentru a încerca să obțină rezultatul dorit !

Cât privește alegațiile pretinsei victimă precum că i s-ar invada spațiul personal, atâta timp cât căsătoria nu este desfăcută, atâta timp cât apartamentul procurat și achitat de Morozniuc Vasile este comun, atâta timp cât ultimul dorerște să fie mereu lângă copiii săi, atâta timp cât mama a adus lângă ei o persoană necunoscută prezumată de tată ca un pericol – nu există un instrument juridic de a fi îngrădit și limitat în aceste drepturi și libertăți, or, concomitent ar fi îngrădite libertățile și interesele superioare ale copiilor care î-și doresc tatăl alături și contează pe protecția lui !

Printre altele, de fiecare dată când Morozniuc Vasile ia copiii, aceştia relatează fraze dureroase prin care invocă dorinţa de a rămâne cu tatăl lor, nedorinţa de a pleca înapoi la „nenea Mihai”. Culmea, la data de 18 ianuarie, băiatul i-a arătat în telefon poză cu „brasletul care mama vrea să i-l pună” tatălui său - fapt care denotă rea-intenţia premeditată şi continuă a lui Morozniuc Ana, dar cel mai grav este faptul că ultima traumează copiii în acest mod. La fel, cu fiecare ocazie, Morozniuc Ana blochează accesul la telefoane a copiilor, limitând posibilitatea tatălui de a comunica cu aceştia, nu respectă graficul întrevederii cu copiii stabilit de organile abilitate, şi desigur, mereu şi cu fiecare ocazie, se străduie să-l compare cu „nenea Mihai” care nu ezită să se afişeze în faţa lui Morozniuc Vasile în diverse ipostaze, etc. - acţiuni care atât separat cât şi în unison, nu au decât scopul de a-i provoca indignarea lui Morozniuc Vasile, dealtfel oare pe cine nu l-ar indigna !, indignare pe care ulterior să o relateze în astfel de cereri denigretoare în formula unei pretinse violenţe domestice.

În acest sens, ar fi deacord cu faptul că există o ”violenţă domestică psihologică”, doar că aceasta este manifestată nu de Vasile Morozniuc asupra lui Morozniuc Ana, dar anume de Morozniuc Ana şi „nenea Mihai” asupra lui Morozniuc Vasile cât şi asupra copiilor minori care sunt continuu manipulaţi şi determinaţi să locuiască în prezenţa persoanelor nedorite, care sunt separaţi de tatăl

lor şi culmea, care sunt folosiţi ca instrument de manipulare în acest litigiu de divorţ.

Dealtfel scopul adevărat al acestei cereri nu este altul decât din nou să fie îngrădit accesul tatălui la copiii săi, prezentarea lui într-o lumină denigretoare în faţa lor, cât şi folosirea ulterioară a cererii şi a eventualei hotărâri ca material compromiţător în litigiul de divorţ şi determinare a domiciliului copiilor minori.

De altfel, Instanţa de judecată absolut corect a identificat şi a subliniat caracterul abuziv al cererii înaintate de Morozniuc Ana, statuând că ,,ordonanţa de protecţie este o măsură legală cu caracter excepţional, instituită în scopul prevenirii si combaterii violentei, dar nu un instrument destinat reglării relaţiilor personale sau organizării vieţii private a părţilor.”

Din conjunctura celor decries supra, invocă intimatul caracterul declarativ şi lipsit de substrat factologic şi probant a cererii formulate de Morozniuc Ana, lipsa semnelor consitutive a actului de „violenţă în familie” în circumstanţele desfăşurate de pretinsa victimă, motiv din care solicită respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată.

11. La 18 februarie 2026 Curtea de Apel Nord a expediat reprezentantului recurentei Morozniuc Ana, avocatul Lazari Vitalii, referința intimatului (fila dosarului 47), însă până la data emiterii pezentei decizii (24 aprilie 2026) nu au venit cu nicio reacție la faptele descrise de intimat în referință.

VII. Aprecierea instanţei de recurs:

12. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanțe din 23 ianuarie 2026, prin prizma argumentelor invocate de recurentă, a materialelor dosarului şi legislaţia aplicabilă speței, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră, că recursul formulat de Morozniuc Ana, prin intermediul avocatului Lazari Vitalii, este neîntemeiat, urmând a fi respins, din considerentele ce succed.

13. În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza*

recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

14. Potrivit În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

15. Instanța de recurs în acest sens atestă faptul că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 23 ianuarie 2026 (fila dosarului 32), iar cererea de recurs a fost înaintată de reprezentantul petiționarei la 26 ianuarie 2026 (fila dosarului 35). Astfel, se constată că cererea de recurs este depusă în interiorul termenului de atac prevăzut la art. 425 Cod de procedură civilă

16. Potrivit art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Conform prevederilor art. 8 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO),

(1) *Orice persoană are dreptul să i se respecte viaţa sa privată şi de familie, domiciliul şi corespondenţa.*
(2) *Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea naţională, securitatea publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protejarea sănătăţii sau a moralei, sau pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.*

18. Potrivit art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică:

violenţă în familie *– acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;*

violenţă fizică *- vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;*

violenţă psihologică *– provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.*

19. În conformitate cu art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr.45 din 1 martie 2007, *subiecţi ai violenţei în familie pot fi: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

20. Potrivit articolul 278[4] alin. (1) din Codul de procedură civilă, *Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.*

21. Conform art.278[7] alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe măsuri pe un termen de pînă la 3 luni.*

CIRCUMSTANȚELE DE FAPT IMPORTANTE ȘI APRECIEREA ACESTORA PRIN PRISMA NORMELOR DE DREPT MATERIAL ȘI PROCEDURAL APLICABILE SPEȚEI

22. Din materialele cauzei și din explicațiile părților, instanța de recurs reține că, Morozniuc Vasile și Morozniuc Ana, sunt soți, aflați în prezent în procedură de divorț, în cadrul cauzei civile nr. 2-25006040-38-2-20012025, aflată pe rolul Judecătoriei Orhei (sediul central).

23. Din această căsătorie, soții Morozniuc au trei copii minori comuni: *****l, născut la *****; *****, născut la *****; și *****, născută la *****(fila dosarului 31-32).

24. Totodată, instanța constată că soții Morozniuc sunt coproprietarii apartamentului *****, fapt confirmat prin certificatul cu informația din Registrul bunurilor imobile.

25. După inițierea acțiunii de divorț (20 ianuarie 2025), Morozniuc Vasile a părăsit locuința comună, pentru a evita situația tensionată și eventualele conflicte între el și petiționară, cu atât mai mult că ultima a stabilit relații de concubinaj cu un alt bărbat. Astfel, Morozniuc Vasile preponderent locuiește în localitatea Mîndra, raionul Telenești, iar petiționara-recurentă a rămas să locuiască ce cei 3 copii minori comuni ai părților în apartamentul sus-menționat. Morozniuc Vasile însă revine periodic în municipiul Orhei, menținând legătura și comunicarea cu copiii săi.

26. Ca temei de înaintare cererii privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, petiționara-recurentă Morozniuc Ana a invocat aplicarea violenței psihologice în privința ei din partea soțului Morozniuc Vasile, cu referire la 2 situații conflictuale, care s-au produs în ziua de 11 ianuarie 2026 și 19 ianuarie 2026 în apartamentul nr. 16, situat pe strada Vasile Lupu nr. 6.

27. Instanța de recurs, analizând declarațiile părților și probatoriul administrat în prezenta cauză, consideră că instanța de fond just a conchis că în situațiile sus-indicate Morozniuc Vasile nu a comis violență domestică (psihologică) în privința petiționarei-recurente, iar acțiunile lui nu cad sub incidența legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

28. Astfel, din probatoriul administrat s-a constatat că, relațiile dintre soți sunt tensionate, însă nu atât din cauza procesul de divorț și a faptului că intimatul (pretinsul *****) ar fi fost violent, cât din cauza că reclamanta Morozniuc Ana, în lipsa divorțului, a admis conviețuirea cu ea și copiii minori în apartamentul proprietate comună în devălmășie dobândit în timpul căsătoriei, a concubinului său și a mamei sale, circumstanță care a amplificat starea de tensiune în relațiile părților în cauză.

29. Ce ține nemijlocit de cele 2 situații conflictuale, invocate de petiționara-recurentă ca temei de înaintare a cererii privind eliberarea ordonanței de protecție din 11 și la 19 ianuarie 2026, instanța de recurs consideră că instanța de fond întemeiat a conchis că, scopul deplasării lui Morozniuc Vasile la apartamentul bun comun, au fost exclusiv copiii minori comuni ai părților și respectarea intereselor

supreme ale acestora la un mod sănătos de trai, de educare și îngrijire corespunzătoare.

30. Astfel, la data de 11 ianuarie 2026 intimatul Morozniuc Vasile a mers la apartamentul dat, pentru că a aduce copiii minori care au fost la el în vacanță și urmau să meargă în curând la școală. Cu el nu erau persoane străine, cuam a afirmat petiționara-recurentă, ci nașul de cununie al familiei Morozniuc. Iar pe 19 ianuarie 2026 intimatul s-a deplasat , pentru a vizita copiii și a vedea care este situația lor.

31. Fiind audiat în ședință de judecată în fața instanței de fond, intimatul a dat explicații covingătoare în această privința, care nu au fost negate de reprezentantul petiționarei, iar potrivit regulii de probațiune prevăzută de art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, *faptele invocate de una in părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.*

32. Astfel, in ședință de judecată itimatul a declarat că: ”*Pe data de 11 ianuarie anul curent eu am dus copii acasă , ei au fost o săptămână la mine în vacanță. În jur de ora 12:00 i-am dus acasă pentru că a 2-a zi ei trebuiau duși la școală. Eu când intru în apartamentul meu personal întâlnesc concubinul fostei soții , eu îl întreb ce caută el în casa mea. El mi-a comunicat cine sunt eu să îl întreb asta. Eu am solicitat ca el să iasă din domiciliul nostru conjugal, ea a spus că el va rămâne acolo. Apartamentul este cu 2 camere, copii dorm în oricare din camere. Eu când vin și aduc copii nu am posibilitate să nu contactez cu fosta soție, deoarece spațiul este limitat .*

Pe data de 19 ianuarie 2026 fosta soție a chemat poliția în prezența mea din motiv că eu am vrut să dau concubinul afară din apartament. În casă era miros specific de țigară puternic, fumează concubinul fostei soții, mama ei. Pe mine m-a deranjat acest fapt, deoarece copii se aflau în acel moment în apartament. În apartament locuiesc 6 persoane, fosta soție, concubinul ei, mama ei și 3 copii minori, consider asta incorect. P

Pe data de 11 ianuarie cu mine era naşul nostru de cununie şi un verişor, deoarece noi după ce am lăsat copii urma să plecăm la Chişinău, noi nu am intrat în casă, eram la uşă.

Eu nu pot să mă duc să locuiesc în apartament deoarece nu este nici spațiu dar și ele mereu fac situații de conflict .

Nu am eu nici o pretenție financiară față de reclamantă, doar ca să nu locuiască acolo concubinul. Apartamentul este scris pe numele meu , eu i-am permis ei să locuiască acolo.

Apartamentul este procurat în credit, eu am achitat , am toate actele care dovedesc că este procurat și achitat de către mine , însă este procurat în timpul căsătoriei."

33. Suplimentar, din vizionarea înregistrării video de pe CD-lui anexat ca probă la dosar (fila dosarului 10) se constată că, în ziua de 11 ianuarie 2026, între părți a avut loc un conflict verbal, dar care nu viza nemijlocit petiționara-recurentă, ci prezența concubinului ei în locuința comună, ultimul fiind întrebat care este necesitatea prezentei sale în casa lui proprie (a intimatului) și de ce în apartament se simte fum de țigară.

34. Din vizionarea înregistrării video de pe același suport informațional (CD) cu referire la data de 19 ianuarie 2026, instanța de recurs observă că, copiii manifestă bucurie la venirea tatălui la domiciliu, însă ulterior apare concubinul petiționarei-recurente. La întrebarea adresată de pârât privind prezența acestuia în locuință, reclamanta intervine și formulează acuzații la adresa pârâtului, invocând faptul că nu ar avea grijă de copii și că nu le-ar asigura cele necesare.

35. Astfel, intimatul a făcut observații ca și pe 11 ianuarie 2026, totodată apelând și la serviciul 112 și alte organe competente, inclusiv autoritatea tutelară teritorială (fila dosarului 27-28) pentru reacționa, întrucât în locuință se aflau copiii săi minori, expuși factorilor de risc atât de mamă (petiționară), cât și de terțul menționat (concubinul ei).

36. Prin urmare, reieșind din explicațiile părților și înregistrările video menționate, instanța de fond just reținut că situația de fapt constatată nu se încadrează în sfera de aplicare a Legii nr. 45 din 01.03.2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, întrucât conflictul existent între părți are o altă natură juridică și nu constituie violență în familie.

37. Or, realmente, după cum corect a remarcat prima instanță, conflictul dintre părți ține de aspecte ce vizează raporturile patrimoniale și de conviețuire, în special condițiile de abitație și educație a copiilor minori comuni ai părților, în situația în care de la pârât se pretinde să nu aibă acces și prezență în apartamentul comun, precum și să accepte prezența unei persoane străine (concubinul soției) în locuința data, în care domiciliază și cei trei copii minori ai săi, în care persistă o atmosferă nesănătoasă, inclusiv miros de fum de țigară.

38. Astfel, în împrejurările date, intimatului nu i se poate impune o atitudine indiferentă și împăciuitoare.

39. Totodată, instanța de recurs notează că nici la examinarea cauzei în instanța de fond și nici în cadrul examinării cauzei în instanța de recurs, petiționara-recurentă și reprezentantul său, contrar obligației pozitive de a prezenta probe ce ar confirma faptele invocate în susținerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție (art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă) nu au prezentat probe/înscrisuri ce ar conține concluzii ale specialiștilor în domeniu privind aplicarea violenței psihologice din partea pârâtului-intimat, în ce constă această violență, prin ce se manifestă ea anume și care este impactul acesteia. Prin urmare, afirmațiile petiționarei-recurente în această latură sunt pur declarative. De asemenea este necesar de menționat și faptul că, în ședință instanței de fond a participat doar reprezentantul petiționarei (avocatul), ultima evitând să se prezinte în ședința de judecată pentru a explica și descrie personal în ce constă pretinsa violență psihologică exercitată de pârât, precum și să descrie stările și trăirile psihice invocate.

40. Un alt aspect important, care infirmă în principiu aplicarea violenței psihologice domestice din partea intimatului în sensul pretins de petiționara-recurent, constă în faptul că, deși în cererea de eliberare a ordonanței de protecție s-a invocat cum că pretinsă violență psihologică a intimatului ”*se produce în prezența copiilor, având un impact devastator asupra acestora*”, în cadrul audierilor participanților la proces în ședința instanței de fond, la întrebările adresate, reprezentantul petiționarei a declarat: ”*Noi solicităm aplicarea ordonanței de protecție doar asupra clientei mele nu și a copiilor*”. Aceeași

poziție a expus-o petiționara și în cererea de recurs, solicitând eliberarea ordonanței de protecție doar în privința sa.

41. Ce ține de alegațiile din cererea de recurs că anterior, la 2 septembrie 2025 Judecătoria Orhei a emis o ordonanță de protecție în privința petiționarei, cu referire la acțiunile soțului Morozniuc Vasile, instanța menționează că, în primul rând că acest fapt a avut loc cu un an în urmă, iar în al doilea rând instanța de judecată a emis soluția în speță ținând cont de contextul faptic al prezentei cauze**.** Nu în ultimul rând, instanța de recurs reține aici și faptul că, potrivit materialelor cauzei, mai recent – la 18 decembrie 2025 petiționara a fost trasă la răspundere contravențională în temeiul art. 78/1 Cod contravențional (dosar 4-25124223-38-4-29082025), pentru aplicarea violenței fizice în privința soțului Morozniuc Vasile, și nu invers (fila dosarului 20-25).

42. În ceea ce privește alegațiile petiționarei din cererea de recurs cum că și în privința intimatului s-a instrumentat o cauză contravențională în temeiul art. 78/1 Cod contravențional, instanța de recurs le respinge, deoarece nu a fost prezentată nicio probă în această privință.

43. Instanța de recurs subliniază că ordonanța de protecție este o măsură legală cu caracter excepțional, instituită în scopul prevenirii și combaterii violenței, dar nu un instrument destinat reglării relațiilor personale sau organizării vieții private a părților.

44. Totodată, instanța ține să evidențieze că, eliberarea ordonanței de protecție este un mecanism legal, care poate fi utilizat în regim de urgență pentru a înlătura de îndată expunerea la tratamente agresive, fiind vorba despre o cale de înlăturare a unui pericol iminent la care victima poate fi expusă și care poate genera situații de comitere împotriva sa a unor infracțiuni, iar ingerința asupra drepturilor fundamentale ale celui împotriva căruia se emite ordonanța de protecție, este una suficient de serioasă. Adică trebuie a fi dovedit nu doar existența unor acte de violență, ci și pericolul creat de aceste acte ce trebuie să întrunească exigența actualității, atitudinea și comportamentul agresorului fiind necesar a îmbrăca forma unor abateri grave, măsura de protecție fiind la rândul ei absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol.

45. Instanța de recurs menționează că, emiterea ordonanței de protecție presupune intervenția autorităților (instanța de judecată și alte autorități ale statului) în dreptul la viața privată a persoanelor, prin îngrădirea unor drepturi, până la suprimarea temporară a acestora, care nu poate avea loc decât în condiții absolut excepționale, când, în lipsa intervenției, se poate intui existența unei stări de pericol pentru desfășurarea normală a vieții persoanei/persoanelor agresate, generate de violența agresorului, manifestată în diferitele modalități descrise de lege. Respectiv, măsurile de protecție prevăzute de art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 1 martie 2007, constituie o măsură excepțională, menită să apere victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului, prin instituirea față de acesta a unor limitări. Aplicarea acestor limitări trebuie să motivată prin iminența unui pericol de aplicare a violenței în familie, *per contrario* însemnând limitarea nejustificată și arbitrară a drepturilor persoanei, inclusiv a celor ce rezidă din raporturile de familie.

46. Însă, după s-a indicat mai sus, la materialele cauzei lipsesc probe concludente, ce ar indica la faptul aplicării violenței psihologice și/sau de altă natură, precum și existența pericolului real și iminent de aplicare a unui astfel de comportament din partea intimatului în privința petiționarei. Faptul lipsei unui astfel de pericol, se confirmă și prin aceea că, deși cu referire la situația din 19 ianuarie 2026 petiționara a apelat la serviciul 112, de către organul de poliție nu a fost emis cel puțin un ordin de restricție de urgență în privința intimatului, care presupune aplicarea imediată, pe un termen de până la 10 zile, a unor restricții similare celor care se aplică prin ordonanța de protecție eliberată de instanța judecătorească, însă pe un termen de până la 6 luni (conform modificărilor legislative intrate în vigoare pe 14 februarie 2026).

47. Prin urmare, temeiuri de instituire a măsurilor de protecție în baza prevederilor Legii nr. 45 din 01 martie 2007, la moment, nu există. La caz, cererea de eliberare a ordonanței de protecție, camuflează alte interese personale cu caracter personal ale petiționarei, bazate pe nemulțumirile personale legate de derularea procesului de divorț în care se află cu intimatul și dorința sa ca ultimul să nu mai aibă acces în imobilul dobândit în timpul căsătoriei, în care ea conviețuiește deja cu un alt bărbat.

48. Aşadar, reieşind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, pentru casarea încheierii contestate, Completul Colegiului civil va respinge recursul ca nefondat, menținând încheierea primei instanțe din 23 ianuarie 2026. Or, criticile aduse de recurentă cu argumentarea circumstanțelor cauzei, percepute din propriul său punct de vedere, nu pot fi reținute de instanța de recurs în situația în care recursul are un caracter nefondat, lipsind deci temeiuri legale de admitere a acestuia.

49. Potrivit art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.*

50. În conformitate cu art. 426 și art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, completul Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Morozniuc Ana, reprezentată de avocatul Lazari Vitalii.

Menține încheierea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 ianuarie 2026, emisă în cauza civilă, la cererea petiționarei Morozniuc Ana, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor presupusului ***** Morozniuc Vasile.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac, fiind irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte completului,
judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin